

Kórusaink sikerei Ezüstösen csillogó bronz

Még az ősszel hírt adtunk a József Attila Tudományegyetem énekkarának fellévi munkaeredményéről, fellépéséről. Az igazi hajrá azonban március-április hónapokra esik már évek óta.

Március 21-én Budapesten rendezték meg az 1973-ban nemzetközi kórusversenyeken vendégszereplő együttesek bemutatkozó fellépését. Az énekkarok közöttük nem egy országosan sőt külföldön is ismert művészeti csoport bemutatót adott a hazai közönségnek idegenben előadott műsoraikból. Egyetemünk kórusa a már Montreux-ban is komoly sikert aratott két számával — Palestrina: O vos omnes, és Händel: Belsazar című oratóriumából Halleluja szízel — valamint további két új mű megszólaltatásával lépett színpadra az Eötvös Lóránt Tudományegyetem jogi kari aulájában. Fellépésükről a Magyar Rádió felvételt készített, amelyről a jelenlevő zenei szakemberek elismerően nyilatkoztak.

képző Főiskola ének-kara — Szécsi József, illetve dr. Mihálka György vezetésével — egyaránt aranyoklevelet nyert. Kiváló zongorakísérő díjat s pénzjutalmat kapott Egető Mária (JATE). Az egyéni kategóriában Merényi Erzsébet (JATE) bronz oklevéllel díjazták. A jelenlevő 18 kórus közül 10 minősítést is kért, melynek eredményeként a JATE kórusa ezüstokosorús oklevelet, míg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kórusa Fesztivál-diplomát kapott, a hangverseny-kórus kategóriában.

A szólisták fesztiválján a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói bronz érmet nyertek a kamaraének bemutatón. A díjazottak névsora: Szűcs Erzsébet II. évf., Kőrösi Erzsébet II. évf., Nyilas Tünde III. évf., Timár Ilona III. évf., Harmath Aliz II. évf., Czifra Edit III. évf., Váradi Ilona III. évf., Kovács András I. évf., Palyov Pál II. évf. és Kósa György II. évf.

Jóllehet ünneprontásnak hat, de mégis ide kívánczik néhány kritikus szó a rendezők tevékenységéről. Úgy tűnik, hogy az egyébként jobbára népi táncosokat fogadó Eger egy kicsit „sértődött” látta el a házigazda feladatát. Két esztendővel ezelőtt Keszthely barátságosabb vendégfogadó városnak tűnt, ha nem is büszkélkedhetett oly kitűnő borokkal, mint Eger... Egyszóval, a város szerepe nem kedvezett egyik kultúrálkötőnek sem. Nem ártana, ha két esztendő múltán az illetékes szervezők a régi méltóságba próbálnák visszahelyezni az egyébként rangos rendezvényeket.

MILASSIN LÁSZLÓ

A kétévenként sorra kerülő Országos Egyetemi Folklor Fesztivált a hagyománytól ezúttal eltérően nem Egerben, hanem a Balaton-part északi „fővárosában”, a hangulatos kisvárosban, Keszthelyen rendezték meg az Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán.

Az egyetemek és főiskolák művészeti csoportjai, valamint szólistái népzenei és néptáncversenyen találkoztak egymással. Köztük voltak természetesen a két szegedi egyetem képviselői is, akik a legutóbbi „ezüstös” megvédni utaztak Keszthelyre bemutatóikkal.

A népzenei és néptáncversenyen kívül néprajzi és fotókiállítás is szerepelt a programban. A háromnapos fesztiváli eseménysor március 31-én kezdődött és április 3-án hirdettek eredményt. A kétnapos versenyen összesen 34 együttes mutatta be művészi tudásának újabb fejlődését, jelenlegi színvonalát. A zsűriben koreográfus, néprajzkutató, zeneszerző stb. vett részt, sok neves szakember. A verseny után mintegy háromórás szakmai értékelésen hátró alá kerültek a produkciók. (A szegediek bemutatásáról szóló értékelés teljes egészében magnószalagra került.)

Nem akarjuk a mieink „bizonyítványát magyarázni”, de lojálisan ki kell jelenteni, hogy a zsűri végső döntésében gyakran nem a valódi teljesítmény, hanem a tekintély volt a mérvadó (nem az együttesek munkáját, hanem a koreográfiát, a szerzőt mércézték. Így az élvonalbeli együttesek közé nagyon nehéz bejutni, akiknek az arany szinte előre biztosítottnak látszik.)

A versenyprogramot egy szűkebb körű rektori fogadás, a második estén megrendezett tánc- és egy délutáni hévízi kirándulás egészítette ki.

Nagyon nagy volt az érdeklődés a fesztivál iránt, így aztán könnyen előfordulhatott, hogy jónéhányan kívül rekedtek a verseny színhelyén, a Városi Színház helyisége kicsinek bizonyult. Némileg problémás volt a résztvevők igen nagy száma miatt az

elhelyezés is, hiszen Keszthely nem nagy város. A JATE csoportját az Agráregyetem új, kényelmes kollégiumában helyezték el, a SZOTE-seknek már csak a fizetővendég szolgálat kevésbé komfortos körülményei maradtak. A résztvevők nagy száma miatt a program is zsúfolt volt. A jövőre nézve szerencsés lenne előselejtezőket rendezni, s ezzel megszüntetni a zsúfoltságot. A szervezés kielégítő volt — de hol nem fordulnak elő kisebb-nagyobb zökkenők. A házigazdák a szervező iroda működésével igyekeztek jól összehangolni a munkát s a csoportok mellé két helybeli hallgatót osztottak be kísérőül.

Mind a két együttesünk a várakozásnak megfelelően szerepelt. A bronz semmiképpen nem jelentti azt, hogy az utolsók között

nyilag kis létszámú csoportot elősősorban „mennyiségileg” kell fejleszteni a közeljövőben és „új” szerzőktől kell új koreográfiát tanulni.

A két együttes egy délutánon került sorra, április 1-én. Műsoruk a következő volt, JATE: Ásó István: Ugrós, Novák Ferenc: Karikázó, Timár Sándor: Karikázó verbunk és forgó; Molnár István: Tápéi darudöbögő és körösztöző, Born Miklós: Kalocsai páros. SZOTE, Born Miklós: Csánádi legényes, Raly Erzsébet: Párnatánc, Nagy Albert: Tápéi ugrós (ennek érdekessége, hogy egy táncos pár improvizációja — ez a versenyen sajnos elég későn derült ki, sőt a műsorközlő kis paradoxonnal még az improvizáció „betanítottját” is bekonferálta!) Manning György: Köröstarcsai verbunkos és páros.

Pillanatkép a néptáncosok egyik bemutatójáról

volnának, sőt könnyen lehetett volna belőle ezüst is, s ez már inkább a zsűrin múlott. A szólisták versenyében Kerekes Mária a JATE joghallgatója csángó népdalok előadásával szép eredményt ért el, ezüstöt kapott.

Az értékelésnél elhangzott, hogy a SZOTE néptáncosportját szerencsés helyzetben látják, az újjászerveződött együttes, amely 1973. szeptember óta dolgozik Nagy Albert vezetésével, ha kiemelkedő eredménynek egyelőre nem is, de a tapasztalatoknak örülhet. A verseny tanulságai közé számíthatjuk, hogy a pillanat-

Erdemes itt megemlíteni, hogy a két együttes között igazán nincs meg a korábbi rosszértel-mű rivalizálás, ennek igazolására csak egy példát; a SZOTE néptáncosai szívesen kölcsönözték ruhát a JATE csoportjának tápéi táncukhoz.

A keszthelyi Agrártudomány Egyetem lapja, a Georgikon egyik számában köszönti a fesztivál résztvevőit és egyúttal bemutatja az együtteseket.

A fesztivál jó hangulatban zajlott le, a sok fiatal együttléte eleve olyan hangulatot, teremt, amely rossz nem lehet.

DÍJAK MISKOLCRA

A harmadik fesztivál, amin részt vettünk igazán sikeresen végződött: két díjat kaptunk és a klubok sorrendjében harmadikok lettünk.

De kezdjük az elején. Úgy mint 1972-ben, ismét a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem rendezte az Egyetemi és Főiskolai Amatőr-fesztivált, tegyük hozzá tökéletesen, egyetlen hiba nélkül. A résztvevők száma örvéndetesen gyarapodott: 14 klub filmjei versengtek a díjért. A tanárképző főiskolák közül csak a szegedi vett részt, de az egriek is küldtek képviselőt, s jövőre filmeket is ígérnek. Szegedet ismét csak mi reprezentáltuk, persze nem bannánk, ha jövőre társaink is lennének...

A vetítések a jól bevált módon zajlottak: minden klub maximum egy óras blokkot mutathatott be saját előszűrés alapján. Így azután sok gyenge filmet láttunk néhány jó mellett. Legjobb-nak Kárpáti György (SOTE) „Vizsgafilm”-je bizonyult, megérdemelten kapta az első díjat, bár a velejáró pénz kicsit soknak tűnt a filmért, amely egy szigorú orvos (= film alkotója) első nagy próbáját — mentőautóban szülést levezetni — örökítette meg. Megérdemelten kapott díjat és aratott nagy sikert a debreceniek „Vacogunk” című filmje: egy kollégium fűtési helyzetét mutatja be sziporkázó humorral. A miskolciak az első magyar pop-fesztivál megörökítésével arattak sikert, s megérdemelten (de főleg a jó rendezésért) kapták meg a legjobb klubnak járó serleget. Az ELTE, mint a serleg tavalyi gazdája ezúttal „labdába sem rúgott”, néhány gyenge filmet tudtak csak bemutatni.

A mi blokkunk (6 film) a közönség körében szép sikert aratott, a zsűrinél valamivel kevesebbet. Horváth Péter és Kőszeghy Péter kapta a Művelődésügyi Minisztérium 2000 Ft-os díját a „Barátom Tóni” című burleszk filmért; Magyar Melinda és Kőszeghy Péter pedig Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Tanácsa

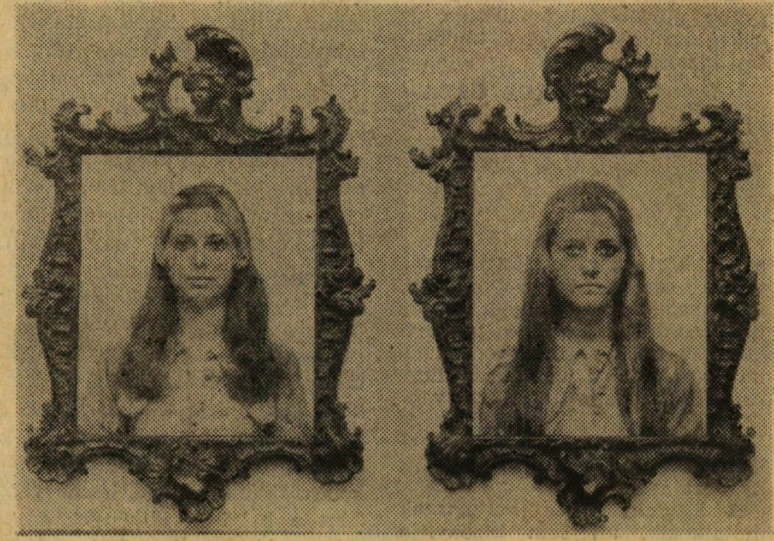
1000 Ft-os különdíját „Tárlat, avagy a szobrok szerelme” című szellemes újszerű filmjükért. A klubok közti versenyben a harmadikok lettünk, csak 4:3 szavazatarányban előzött meg a BME, s lett második. Akkor nagyon sajnáltuk az alig elúszott második helyet (s a vele járó anyagiakat), de a harmadik hely is szép siker, olyan nagyműtű filmklubok, mint az ELTE és SOTE most alaposan lemaradtak. Feltétlenül a vezető klubok közé kell sorolnunk már a debreceni egyetemi filmklubját is: nagy sikert arattak vidám filmjeikkel.

Ezúttal nagyon kevesen foglalkoztak a diákélettel, ami pedig hálás és kimeríthetetlen téma. Sokkal bátrabban kellene a fókuszhoz nyúlni, s azokat igazi diákhumorral feldolgozni, mint a „Vacogunk” alkotói tették. Azt sem tartjuk pozitív változásnak, hogy hosszabbodtak a filmek, mert így sok nagyon vontatott lett. Két éve még az 1–2 perces frappáns rövidfilmek uralkodtak, s az ideai színvonal el is maradt

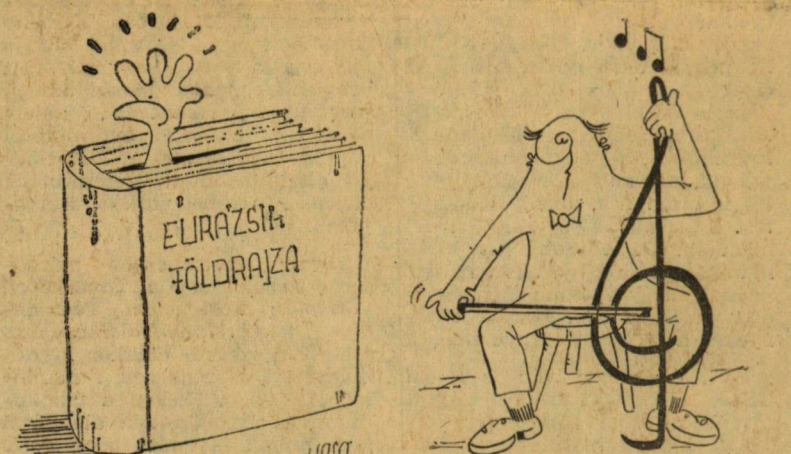
tőlük. Sok lett a 10–15 perces zavaros, túlyújtott film, kevesebb a változatosság. A miskolci és a szegedi blokk jórészt annak köszönhető sikerét, hogy több műfajból adott izelítőt: burleszk-, rajz-, dokumentumfilmeket láttunk kísérleti filmekkel körítve. Fontos tapasztalata az ideai fesztiválnak, hogy nem kell a választott hivatást tagadni, jó néhány szakmai jellegű film aratott sikert, igazolva, hogy szólhatnak ezek a nagyközönségnek is.

Ha lehetőségeinket a többi intézményével összehasonlítjuk, nagyon elégedettek kell legyünk az eredményekkel, ez nem panaszszerű hiszen az ideán már kaptunk anyagi támogatást, s reméljük jövőre még többet kapunk. Két példa a kitekintés céljából: az egyik filmklubnak képmagnó (!) áll rendelkezésére (bár filmjeiken nem látszik); egy másiknak az 5 helyiségből álló „filmgyára” akkora, mint a mi pinceklubunk, s évi 30–40 ezret költenek nyersanyagára...

DEÁK LÁSZLÓ

Goldschmid József „Nővérek” című képe, amit kiállítottak a Gödöllőn rendezett fotós fesztiválon

Ifjúsági Jogásznapok

A József Attila Tudományegyetem Jogtudományi Kara és annak KISZ-szervezete 1974. április 25–26–27-én rendezte a VI. Ifjúsági Jogásznapokat, a budapesti és a pécsi társkarok közreműködésével.

A rendezvény programja: Április 25. 11 óra: Megnyitó. A megnyitó beszédet dr. Kovács István dékán tartja Büntetőjogi szakmai vetélkedő (perbeszéd verseny)

Délután: Jogeset megoldási verseny a civilizáltika köréből Szel-

lemi öttusa (Jog- jogirodalom, Irodalom, Történelem, Politikai ismeretek, Képzőművészet és zene)

Április 26. Államigazgatási jogi szakmai vetélkedő, Sportvetélkedő (férfi és női labdarúgás, női kosárlabda, asztalitenisz) Baráti találkozó a JATE KISZ klubjában

Április 27. Diákköri ülések, Eredményhirdetés, ünnepélyes díjkiosztás. A zárót dr. Kemes B. Béla, a rendező bizottság elnöke tartja.

Klubprogram

Április 24. 19,30 óra: Disc-jockey

Április 25. 19 óra: VERSÜNNEP Vendégeink: WEÖRESSÁNDOR, KÁROLYI AMY Bemutatóra kerül: PSYCHE egy hajdani költőnő versei monodráma WEÖRES SÁNDOR versciklusából Játézza: CSERNUS MARIANN (Bélpók április 20-án 18,30 órától a klubban.)

Április 26: SZÜNNAP

Április 27–április 28: BEMUTATJUK a Pécsi Állami és Jogtudományi Egyetem kulturális életét (Részletes program a hirdető táblán!)

Április 29. 19 óra: POL. KIMITUD DÖNTŐ Versenyzők: JTK I., BTK I., TTK I. II.